

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหางานวิจัย

สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 255 โดยให้พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้สำนักงานอัยการสูงสุดยังมีภารกิจที่สำคัญอยู่ 4 ประการคือ การอำนวยความยุติธรรม การรักษาผลประโยชน์ของรัฐคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน และการพัฒนาองค์กรและบุคลากร อำนาจหน้าที่ในส่วนรักษาผลประโยชน์ของรัฐนั้น ก็เป็นภารกิจหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภารกิจอื่นๆ ของสำนักงานอัยการสูงสุด ทั้งนี้เพราะพนักงานอัยการเป็นทนายของแผ่นดิน หน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ให้แก่เจ้าพนักงานของรัฐและประชาชน โดยทั่วไป ดังนั้นพนักงานอัยการจึงจำเป็นต้องตระหนักถึงภาระหน้าที่ในส่วนนี้และปฏิบัติตนให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญดังกล่าว

การแก้ต่างคดีอาญา ก็เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจในด้านการรักษาผลประโยชน์ของรัฐ การแก้ต่างคดีอาญาของพนักงานอัยการ เป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุดในการรักษาผลประโยชน์ของรัฐและคุ้มครองเจ้าหน้าที่รัฐ หรือราษฎรซึ่งทำหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่แผ่นดิน (วันชัย สร้อยทอง และคณะ (2550).) ทั้งนี้โดยจัดให้มีพนักงานอัยการเพื่อเข้าเป็นทนายแก้ต่างคดีให้เมื่อมีเหตุอันสมควร ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (4) ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ พนักงานอัยการ”มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ “ ในคดีแพ่งคดีปกครอง หรือคดีอาญา ซึ่งเจ้าพนักงานของรัฐถูกฟ้อง ในเรื่องการที่กระทำการตามหน้าที่ที่ดี หรือในคดีแพ่ง คดีอาญาที่ราษฎรผู้หนึ่งผู้ใด ถูกฟ้อง ในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าร่วมหรือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งกระทำการในหน้าที่ราชการที่ดี เมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะรับแก้ต่างให้ก็ได้ ” (พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (4))

การแก้ต่างคดีอาญามีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการปฏิบัติแตกต่างจากภาระหน้าที่ในฐานะเป็นโจทก์ในคดีอาญาต่างๆ ไปของพนักงานอัยการ ซึ่งมีระเบียบและวิธีปฏิบัติให้พนักงานอัยการดำเนินคดีอาญาไปในทางเดียวกัน แต่สำหรับการแก้ต่างคดีอาญาของพนักงานอัยการ เท่าที่

ผ่านมามีเพียงพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 มาตรา 11 (3) ซึ่งได้แก้ไขตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14 (4) เท่านั้นที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติ ซึ่งตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ ก็เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์กว้างๆ ที่ให้อำนาจพนักงานอัยการในการใช้ดุลยพินิจที่จะรับแก้ต่างให้กับใครและในเรื่องใด โดยไม่ได้กำหนดรายละเอียดในเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่พนักงานอัยการจะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติแต่อย่างใด การดำเนินคดีอาญาแก้ต่างที่ผ่านมาจึงเป็นเรื่องของพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบแต่ละคนจะพิจารณาดำเนินการ ซึ่งอาจจะส่งผลในการปฏิบัติงานขาดความเป็นเอกภาพได้

เหตุผลในการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือราษฎรผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานนั้น โดยเหตุผลที่สำคัญกล่าวคือ ในการบริหารราชการแผ่นดินโดยรัฐหรือฝ่ายบริหารนั้น รัฐไม่สามารถดำเนินกิจการต่างๆ ได้เองเพราะรัฐไม่มีตัวคน(วันชัย สร้อยทอง และคณะ (2550).) ดังนั้นรัฐจำเป็นต้องมีเครื่องมือต่างๆ ที่เป็นกลไกนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐ หรือฝ่ายบริหารนั้นก็คือหน่วยงานของรัฐต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรภาครัฐอย่างอื่น เช่น รัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐต่างๆดังกล่าวจะต้องมีผู้ปฏิบัติ ซึ่งอาจเรียกแตกต่างกันไปแล้วแต่องค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ เช่นข้าราชการ เจ้าพนักงานของรัฐ พนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น แต่ไม่ว่าจะเรียกบุคคลเหล่านั้นว่าอย่างไรก็ถือว่าบุคคลเหล่านั้นกระทำการ หรือปฏิบัติการต่างๆ ให้กับรัฐ และเป็นการดำเนินกิจกรรมต่างๆแทนรัฐ ทั้งในด้านการปกครอง การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันประเทศ และการให้บริการสาธารณะต่างๆแก่ประชาชน โดยหาได้กระทำไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตนไม่ ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวย่อมมีโอกาสจะไปกระทบผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งอาจส่งผลให้หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐรวมทั้งเจ้าหน้าที่และหรือราษฎรซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติอาจถูกฟ้องร้องเป็นจำเลยในคดีอาญาได้

โดยเหตุที่การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานของรัฐ ได้กระทำไปเพื่อประโยชน์สาธารณะและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน การปฏิบัติงานในบางครั้งย่อมไปกระทบผลประโยชน์หรือส่วนได้เสียของบุคคลอื่น ประกอบกับการที่กฎหมายยอมให้สิทธิผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาได้ทั้งความผิดต่อส่วนตัวและความผิดอาญาแผ่นดิน จึงเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานของรัฐถูกผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาได้เองโดยไม่ผ่านกระบวนการสอบสวนหรือกระบวนการตรวจสอบหรือกลั่นกรองจากหน่วยงานภาครัฐก่อน ดังนั้นภาครัฐจึงต้องเข้าไปช่วยเหลือดูแล โดยเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการที่จะเข้าไปดูแลปกป้องสิทธิผลประโยชน์ของรัฐและเจ้าพนักงานที่กระทำการแทนรัฐ โดยพนักงานอัยการจะเข้าไปดำเนินการแก้ต่างให้แก่บุคคลที่ทำงานให้แก่รัฐตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14(4)

ปัจจุบัน การแก้ต่างคดีอาญา เป็นภารกิจหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุดในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือดูแลและอำนวยความสะดวกเป็นธรรมให้แก่รัฐและบุคคลที่ทำงานให้แก่รัฐแล้วถูกฟ้องคดี โดยสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งมอบหมายให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 1 และ 2 มีภารกิจเกี่ยวกับงานแก้ต่างคดีอาญา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการแก้ต่างคดีอาญาได้ทุกศาลในเขตกรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุดที่ 132/2541 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2541

พนักงานอัยการในฐานะเป็นทนายของแผ่นดินซึ่งมีหน้าที่อำนวยความสะดวกเป็นธรรมให้แก่ทุกฝ่าย รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเจ้าพนักงานของรัฐที่ถูกฟ้องในเรื่องที่ได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่ ตลอดจนราษฎรที่ถูกฟ้องเนื่องจากทำงานให้แก่รัฐ ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งได้สั่งการ โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่การจะรับแก้ต่างคดีอาญาให้แก่บุคคลใดจะต้องคำนึงถึงการให้ความเป็นธรรมแก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งด้วยอาญาเท่านั้นเสมอ และการขอให้แก้ต่างคดีอาญานั้นจะต้องมิใช่เป็นการใช้อำนาจรัฐเป็นเครื่องมือปกป้องคุ้มครองตนเองโดยมิชอบ

ปัญหาที่พบในสำนักงานคดีอาญาที่รับผิดชอบงานแก้ต่างคดีอาญา มี 3 ปัญหาคือ 1. การใช้ดุลยพินิจในการรับและไม่รับสำนวนแก้ต่างคดีอาญา 2. ปัญหาในการมีคู่มือในการดำเนินคดีอาญาแก้ต่างและปัญหาสุดท้ายคือปัญหาในการเตรียมคดีในการแก้ต่างคดีอาญา ปัญหาทั้ง 3 ประการถือว่าเป็นงาน (task) ที่มีความจำเป็นต้องรีบแก้ไขทั้งสิ้น ปัญหาหรืองานแรกที่มีความสำคัญและควรแก้ไขคือ การใช้ดุลยพินิจ กล่าวคือ การใช้ดุลยพินิจในการรับหรือไม่รับแก้ต่างคดีอาญา เป็นปัญหาที่สำคัญของพนักงานอัยการ จากดำเนินการผิดพลาดอาจเป็นการเสียสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนั้นการมีมาตรฐานเดียวกันอาจสร้างความเป็นเอกภาพในการทำงานได้ ปัญหาที่สองคือปัญหาการมีคู่มือในการดำเนินคดีอาญาแก้ต่าง ซึ่งปัจจุบันมีเพียงคู่มือการดำเนินคดีอาญาแก้ต่าง ซึ่งกฎหมายหรือระเบียบในการแก้ต่างคดีอาญาก็มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนี้คู่มือในการดำเนินคดีอาญาแก้ต่างก็ได้จัดวางระบบเพื่อรองรับการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด นอกจากนี้กฎหมายหรือระเบียบหรือคู่มือในการดำเนินคดีอาญาแก้ต่างก็ได้จัดทำให้เป็นมาตรฐาน สำหรับรองรับการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการทั่วประเทศ

ปัญหาหรืองานที่สำคัญประการสุดท้ายซึ่งนักศึกษาถือว่าเป็นระบบ Eriticraltork คือการเตรียมคดีในการแก้ต่างคดีอาญา ซึ่งนักศึกษาถือว่าเป็นจุดที่น่าสนใจ (Foevs) นักศึกษาจึงมุ่งที่จะศึกษาในประเด็นนี้ ในงานสารนิพนธ์ครั้งนี้ โดยใช้ระบบการจัดการความรู้ (KMS) เป็นเครื่องมือปัญหาที่สำคัญในสำนักงานคดีอาญา (ในส่วนคดีแก้ต่าง) เป็นปัญหาด้านคนกับเทคโนโลยี ไม่มีการจัดการด้านระบบสารสนเทศ บุคลากรมีความรู้ด้านเทคโนโลยีน้อย ไม่มีการจัดกิจกรรมด้านระบบสารสนเทศ ข้อมูลด้านกฎหมายคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดในแต่ละสำนวน ขาด

ตัวอย่างคดีที่สำคัญ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดเอกสารข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นเพื่อประกอบในการดำเนินคดีอย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหา หากไม่ดำเนินการแก้ไข จะทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานอัยการด้านการแก้ต่างคดีอาญาขาดประสิทธิภาพซึ่งจะทำให้การรักษาผลประโยชน์ของรฐขาดความน่าเชื่อถือและไม่เป็นที่เชื่อมั่นของหน่วยงานภาครัฐ หรือเจ้าหน้าที่รัฐได้ ดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาก็มีความจำเป็นต้องมีการสร้างระบบการจัดการความรู้ (KMS) ด้านการแก้ต่างคดีอาญา (ในส่วนการเตรียมคดีอาญาแก้ต่างคดีอาญา) และนำทฤษฎีการจัดการความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ขณะทำงาน (Learning in Action) มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญห โดยระบบการจัดการความรู้ (KMS) ที่สร้างขึ้น จะก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ขณะทำงาน ทฤษฎีดังกล่าวมีหลักการสำคัญคือเปลี่ยนการทำงาน (Action) เป็นโอกาสในการเรียนรู้ (hearing opportunity) ไม่นั่งเฝ้าคนออกจากหน้างานมาเพื่อฝึกฝนการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบในการเรียนรู้มีทั้งหมด 4 รูปแบบได้แก่ 1) การเรียนรู้โดยการสืบความลับ (Intelligent Learning) 2) การเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) 3) การเรียนรู้โดยการทดลอง (Experimental Learning) 4) การเรียนรู้เพื่อนำการเรียนรู้ (Leading Learning) เหตุผลที่เลือกทฤษฎีการเรียนรู้ขณะทำงานมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหานั้นเนื่องจาก พนักงานอัยการผู้ปฏิบัติงานด้านการแก้ต่างคดีอาญา ยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน ยังต้องใช้ทฤษฎีนั้นมาแก้ปัญห

ผลที่ได้รับ (Productivity) ของสำนักงานคดีอาญา (ในส่วนแก้ต่างคดีอาญา) จากการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาคือการรักษาผลประโยชน์ของรฐในความเป็นธรรม การจัดการความรู้จะช่วยขจัดทกษะในการแก้ปัญหในการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ จะมีการรวบรวมประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินคดี ขั้นตอนวิธีการทำงานต่างๆการใช้และรวบรวมพยานหลักฐาน การใช้ทกษะในการตามค้นพยาน โดยแหล่งความรู้จะปรากฏในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้ระบบการจัดการความรู้ (KMS) การจัดการความรู้ จะช่วยลดเวลาในการทำงาน ช่วยแก้ไขปัญหหรือตัดสินใจโดยเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ทั้งที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในการทำงานหรือสัญชาตญาณของแต่ละคนในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทกษะในการทำงาน หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นต้นและความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น คู่มือ หนังสือต่างๆ เป็นต้น ผู้ปฏิบัติงานจะใช้เวลาและทรัพยากรลดลง มีประสบการณ์ทราบว่าจำเป็นต้องใช้สารสนเทศประกอบการทำงานให้เกิดประสิทธิผล เป็นการพัฒนาต่อยอดเพิ่มเติมหรือปรับปรุงรายละเอียดจากประสบการณ์เดิมและไม่ต้องคิดวิธีใหม่ในการทำงานทุกครั้ง ซึ่งปัจจุบันทั้งภาครัฐ

และภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ โดยใช้เป็นเครื่องมือเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาให้กับองค์กรที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้า

- 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของงานแก้ต่างคดีอาญา โดยนำระบบการจัดการความรู้มาช่วยแก้ปัญหา
- 2) เพื่อสร้างระบบการจัดการความรู้การดำเนินคดีอาญาแก้ต่างให้กับพนักงานอัยการ
- 3) เพื่อสร้างระบบสารสนเทศ ข้อมูล ระเบียบการดำเนินคดี การเตรียมคดีของสำนักงานคดีอาญา 1 และ 2
- 4) เพื่อศึกษาหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมสำหรับพนักงานอัยการในการเตรียมคดีโดยใช้ระบบการจัดการความรู้

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1) ทำให้ทราบถึงระบบการจัดการความรู้ด้วยการดำเนินคดีอาญาแก้ต่าง
- 2) ทำให้มีระบบสารสนเทศ ข้อมูล ระเบียบดำเนินคดี การเตรียมคดีของสำนักงานคดีอาญา 2
- 3) ทำให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านแก้ต่างคดีอาญา สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ประโยชน์จากระบบการจัดการความรู้

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาในครั้งนี้ขอแยกเป็นสองส่วนคือ

- 1) ขอบเขตในเรื่องของพื้นที่การศึกษา
- 2) ขอบเขตในเรื่องของเนื้อหา

ขอบเขตในด้านพื้นที่การศึกษา ได้แก่ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 1 และ 2 สำนักงานอัยการสูงสุด

ขอบเขตในด้านเนื้อหา ได้แก่ ภารกิจ หน้าที่ และกระบวนการของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 1 และ 2 ที่รับผิดชอบงานด้านแก้ต่างคดีอาญา

ด้วยเหตุดังที่ได้กล่าวมาแล้วแต่ต้นนั้นศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าระบบการจัดการความรู้ (KMS) สามารถพัฒนางานแก้ต่างคดีในส่วนการเตรียมคดีของพนักงานอัยการ ได้มากน้อยเพียงใด จึงเป็นที่มาของการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

สำหรับภารกิจ, ผู้บริหาร, ผู้เชี่ยวชาญ, KE และ KM TEAM ของสำนักงานคดีอาญา 1 และ 2 (รับผิดชอบงานแก้ต่างคดีอาญา) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1) ภารกิจของสำนักงานคดีอาญาแก้ต่าง

รับแก้ต่างให้กับบุคคลและในเรื่องดังนี้

- เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่
- ราษฎรซึ่งถูกฟ้องในเรื่องการที่ได้กระทำตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการในหน้าที่ราชการ (ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามพระราชบัญญัติองค์กรสวดิการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 1454)

2) ผู้บริหารของสำนักงานคดีอาญา

นาย กายสิทธิ์ พิสงปรากการ อธิบดีอัยการสำนักงานคดีอาญา

3) ผู้เชี่ยวชาญ

- รท.สมนึก เสียวก้อง รองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีอาญา (รับผิดชอบงานแก้ต่างคดีอาญา)
- นาย ชาญชัย ชลานนทีวัฒน์

4) KE ได้แก่

นาย ชาญชัย ชลานนทีวัฒน์

5) KM TEAM (ด้านคดีอาญาแก้ต่าง) ได้แก่

- อธิบดีอัยการสำนักงานคดีอาญา หัวหน้าคณะทำงาน
- รองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีอาญา รองหัวหน้าคณะทำงาน
- อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 1 คณะทำงาน
- อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 2 คณะทำงาน
- นายบุญเกียรติ อุดมแสงโชค คณะทำงาน
- นายชาญชัย ชลานนทีวัฒน์ คณะทำงาน
- นายอิทธิพร แก้วทิพย์ คณะทำงานและเลขานุการ
- นายศักดิ์เกษม นิไทรโยค คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
- นายสมเกียรติ อนุตราภิบาล คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

1.5 นิยามศัพท์

การแก้ต่างคดีอาญา ในที่นี้ หมายถึง การที่พนักงานอัยการเข้าไปเป็นทนายแก้ต่างคดีอาญา ให้แก่ฝ่ายจำเลย คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ ราษฎร ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขกฎหมาย (พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. 2553 มาตรา 14(4)) กำหนดไว้เท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved